

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 stycznia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił G. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu, organ rentowy wskazał, że, orzeczeniem z dnia 8.01.2018 r., Komisja Lekarska ZUS ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Z uwagi, zatem, na brak spełnienia, przez wnioskodawcę, warunków przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności, wskazanych w art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2017 roku, poz. 1383 ze zm.), ZUS odmówił prawa do świadczenia. .

/decyzja k. 139 akt ZUS/

W dniu 1 lutego 2018 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wpłynęło odwołanie G. C., od tej decyzji, który podniósł, że nie zgadza się z decyzją, gdyż jego stan fizyczny uniemożliwia mu wykonywania pracy. Wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych: pulmonologa i kardiologa

/odwołanie k. 3-4 /

W dniu 2 marca 2018 r., do Sądu Okręgowego w Łodzi wpłynęła odpowiedź organu rentowego na odwołanie, w której ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/odpowiedź na odwołanie k. 7/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

G. C. urodził się (...) Ma podstawowe wykształcenie. Nie ma wyuczonego zawodu. Pracował jako operator maszyn,. W okresie od 1990-2004 prowadził działalność gospodarczą – kiosk drobiarsko-spożywczy; nikogo nie zatrudniał. Obecnie nie pracuje; jest zarejestrowany jako bezrobotny, pobiera zasiłek dla bezrobotnych.

/okoliczności bezsporne, świadectwo pracy, informacje o ubezpieczeniach z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej - w aktach ZUS /

Wnioskodawca posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do dnia 30.09.2020r. z przyczyn: 07-S, 05-R.

/okoliczność bezsporna/

W okresie od 29.10.2004r. do 31.12.2017r. wnioskodawca pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy

/okoliczność bezsporna/

W **dniu 4 grudnia 2017 r.** wnioskodawca złożył wniosek o dalsze prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy .

/wniosek k. 134 akt ZUS/

Lekarz Orzecznik ZUS, w dniu 14.12. 2017 r., po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej, załączonej do akt ZUS, rozpoznał u ubezpieczonego : zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowego bez upośledzenia sprawności ruchowej ,nadciśnienie tętnicze, rozedmę płuc, stan po zatorowości płucnej 2014, owrzodzenie kanału odźwiernika .

Lekarz Orzecznik, orzeczeniem z 14.12.2017 roku, stwierdził, że stopień naruszenia sprawności organizmu, nie powoduje niezdolności wnioskodawcy do pracy a zaostrzenia dolegliwości mogą być leczone w ramach (...).

/orzeczenie lekarza orzecznika k. 22 akt ZUS, załączona do akt ZUS – dokumentacja medyczna wnioskodawcy k. 14-21 akt ZUS /

Wnioskodawca, w dniu 18.12. 2017r., złożył sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika .

/sprzeciw k. 24 akt ZUS/

Komisja Lekarska ZUS, w dniu 8.01.2018 r., po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej, rozpoznała u ubezpieczonego zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa i stawów obwodowych bez istotnej niesprawności ruchowej i bez objawów rozciągowych , nadciśnienie tętnicze, poddające się leczeniu, przewlekłą , stabilną niedokrwienną chorobę serca, przewlekłą obturacyjną chorobę płuc z przebytą zatorowością płucną w 2004r. , bez istotnego upośledzenia sprawności wentylacyjnej płuc . Orzeczeniem z 8.01.2018 roku Komisja Lekarska ZUS ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy

/orzeczenie komisji lekarskiej ZUS k. 28-30

W oparciu o powyższe orzeczenie, oraz zgromadzony materiał dowodowy, organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

/decyzja k. 139 akt ZUS/

Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe w postaci dowodu z opinii biegłych sądowych: neurologa, pulmonologa i kardiologa, powołanych, z uwagi na udokumentowane schorzenia wnioskodawcy.

Wnioskodawca cierpi na zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne odcinka lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa z zespołem bólowym bez istotnych deficytów neurologicznych ,

Te dolegliwości **nie naruszają** sprawności organizmu wnioskodawcy, w stopniu **powodującym niezdolność** do pracy .

/opinia biegłego neurologa J. B. k. 13-15 /

Wnioskodawca cierpi na przewlekłą obturacyjną chorobę płuc o łagodnym przebiegu klinicznym, z dobrą reakcją na stosowane leczenie wziewne , bez upośledzenia sprawności wentylacyjnej płuc w badaniach spirometrycznych,

rozedmę płuc, z przebytą zatorowością płucną w 2004r. ,

Te dolegliwości **nie naruszają** sprawności organizmu wnioskodawcy, w stopniu **powodującym niezdolność** do pracy .

/opinia biegłego pulmonologa – dra n. med. A. M. k 16-18/

Nadto wnioskodawca cierpi na nadciśnienie tętnicze, przewlekłą , stabilną niedokrwienną chorobę serca. Te dolegliwości **nie naruszają** sprawności organizmu wnioskodawcy, w stopniu **powodującym niezdolność** do pracy .

/opinia biegłego internisty – dra n. med. B. Lao-G. k. 19-20/

Wnioskodawca złożył do akt sądowych dokumentację medyczną z Centrum Medycznego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością , z wynikami badań tomografii komputerowej , historia wizyt lekarskich w tej placówce medycznej z okresu od 2015r. do 2018r.

Ta dokumentacja była analizowana przez biegłych.

/dokumentacja medyczna k. 21-32 odwr. , opinia biegłego neurologa k. 13, opinia biegłego pulmonologa k 16 /

Każdy z biegłych, formułując wnioski orzecznicze, wskazał, że nie ma potrzeby powoływania innych biegłych, poza, już powołanymi, przez Sąd Okręgowy.

/opinie biegłych – strony wskazane powyżej/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie dokumentów, znajdujących się, w załączonych aktach organu rentowego, aktach sprawy oraz opiniach biegłych: neurologa, pulmonologa i kardiologa, powołanych z uwagi na udokumentowane schorzenia wnioskodawcy. Sąd uznał opinie biegłych, za wszechstronnie analizujące stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy, pod kątem zdolności do pracy, za wnikliwe, kompleksowe, logicznie, argumentujące wnioski orzecznicze i merytorycznie - znakomicie uzasadnione.

Dlatego Sąd podzielił wnioski orzecznicze, przedstawione w opiniach biegłych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie wnioskodawcy jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią **art. 57 punkt 1** ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz.887 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełni łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność powstała w okresach wymienionych w cytowanym przepisie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl ust.1 warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

- 1)1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;
- 2)2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;
- 3)3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;
- 4)4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;
- 5)5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Brak, choćby jednego z warunków, wymienionych w art. 57 ww. ustawy, powoduje brak prawa do świadczenia.

Osobą niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do wykonywania pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania tej zdolności po przekwalifikowaniu (**art.12 ust.1-3 ww. ustawy**).

Częściowa niezdolność do pracy podlega ocenie w ramach pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji. W definicji niezdolności do pracy, ustawodawca dał wyraz powiązaniu prawa do renty z rzeczywistością, **znaczłą utratą zdolności do pracy zarobkowej** a częściową niezdolność do pracy powiązał z niezdolnością do pracy w ramach posiadanych

kwalifikacji, przy uwzględnieniu możliwości i sprawności niezbędnych do dalszego zaangażowania w procesie pracy, zaakcentował istnienie potencjalnej przydatności do pracy. Chodzi, zatem, o zdolność do pracy zarobkowej, nie tylko jako zdolność do wykonywania dotychczasowej pracy, ale zdolność do podjęcia pracy w ogóle, choć, z uwzględnieniem rodzaju i charakteru dotychczas wykonywanej pracy, poziomu wykształcenia, wieku, predyspozycji psychofizycznych. Zdolność do pracy ma dwa elementy: biologiczny (ogólna sprawność psychofizyczna) i gospodarczy (przydatność na rynku pracy).

Wobec braku spełnienia, przez wnioskodawcę, przesłanki, wskazanej w punkcie 1 cyt. przepisu art. 57 cyt./ Ustawy – brak prawa do świadczenia.

Należy również wskazać, iż o niezdolności do pracy, nie decyduje sam fakt występowania schorzeń, lecz ocena, czy, i w jakim zakresie, wpływają one na utratę zdolności do pracy, także - zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Dotyczy to również schorzeń o przewlekłym charakterze, które, bezspornie, występują u ubezpieczonego czyli dolegliwości kręgosłupa odcinka lędźwiowego, przewlekła, obturacyjna choroba płuc, przebyta, w 2004r., zatorowość płucna, nadciśnienie tętnicze, przewlekła, stabilna niedokrwieną chorobę serca. (wyrok Sądu Najwyższego z 1 grudnia 2000 roku, II UKN 113/00, OSNP 2002/14/343; wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 5 kwietnia 2013 roku III AUa 900/12, Lex nr 1315707).

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie wykazało, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

Z dokonanych ustaleń wynika, że wnioskodawca ma 62 lata, Ma podstawowe wykształcenie. Nie ma wyuczonego zawodu. Pracował jako operator maszyn,. W okresie od 1990-2004 prowadził działalność gospodarczą – kiosk drobiarsko-spożywczy; nikogo nie zatrudniał. Obecnie nie pracuje; jest zarejestrowany jako bezrobotny, pobiera zasiłek dla bezrobotnych.

Wnioskodawca posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do dnia 30.09.2020r. z przyczyn: 07-S, 05-R.

Bezspornym jest fakt, że w okresie od 29.10.2004r. do 31.12.2017r. wnioskodawca pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy

Z dokonanych ustaleń wynika, że wnioskodawca, w okresie aktywności zawodowej, wykonywał różne zajęcia. Sąd ma świadomość i uwzględnił fakt, że z uwagi na poziom posiadanych kwalifikacji teoretycznych i praktycznych wnioskodawcy, szanse na znalezienie nowej pracy, w warunkach aktualnego rynku pracy i oczekiwań, ewentualnych, pracodawców – przy, występujących u wnioskodawcy, dolegliwościach, powodujących **pewne ograniczenie, choć, aktualnie tj. w dacie wydania zaskarżonej decyzji [12.01.2018r.] , nie w znacznym stopniu,** sprawności organizmu, w znanych Sądowi realiach gospodarczych, zwłaszcza w środowisku (...) - nie są łatwe, ale istnieją. Jednakże, wnioskodawca, dysponuje potencjałem doświadczenia zawodowego, także na rynku działalności gospodarczej, umożliwiającym mu, ewentualne, przekwalifikowanie, lub podjęcie aktywności, która, ze względu na stan zdrowia, będzie mogła być wykonywana, bezpiecznie.

Sąd przeanalizował sytuację wnioskodawcy, w aspekcie **przesłanek art. 13 ust.1 cyt. ustawy.**

W konsekwencji, wobec niespełnienia wszystkich przesłanek, brak jest podstaw do uwzględnienia odwołania i przyznania skarżącej prawa do renty, o czym Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.